

imellem $3\frac{1}{2}$ og 4 pCt. og betale Stempel- afgift for at naa denne Begunstigelse.

Mindretallet kan saa meget mindre anse dette for rigtigt, som det paa ingen Maade kan siges, at den almindelige Rentefod nu allerede er $3\frac{1}{2}$ pCt., og at man uden Ban- skelighed kan faa Laan mod Prioritet i fast Ejendom til denne Rente. At slutte fra Kursen for Kreditforeningsobligationer til Rentefoden for direkte Ublaas i faste Ejendomme, gaar aldeles ikke an; det er en lig- nende Misforstaaelse, som om man i Dis- kontoen for Handelsveksler vilde se et Ud- tryk for Rentefoden for lange Laan. Thi de Kapitaler, der søge Anbringelse i Kredit- foreningsobligationer, ere for en Del af en anden Bestaendighed end de, der søges direkte anbragte i Prioritetslaan. Dels er det Kapitaler, der ere for smaa til sidstnævnte Anbringelse, og dels og fornemmelig er det Kapitaler, som ønskes holdt saaledes disponible, at de med kort Varfel kunne erholdes tilbage ved Obligationernes Salg. Men selv ved Kreditforeningsobligationer nominelt til $3\frac{1}{2}$ pCt. er Rente faktisk højere. Derhos er den nu gennemførte Konvertering af Kredit- foreningsobligationer et afgørende Bevis for, at Rentefoden, som ganske vist er i en nedad- gaaende Bevægelse, først i Begyndelsen af næste Aarhundrede ventes at være nedbragt til $3\frac{1}{2}$ pCt.; thi dette Aarhundrede ud have Debitorerne jo forbundet sig til fremdeles at hvare 4 pCt. Saa vidt vides er ogsaa Indlaansrenten i den sjællandske Bonde- stands Sparekasse endnu stedse $3\frac{4}{5}$ pCt., hvad der forudsætter en Ublaansrente af ca. 4 pCt., ligesom enkelte jydsk Sparekasser i de sidste Dage have fastsat deres Indlaans-

rente til $3\frac{3}{5}$ pCt., hvad de ikke vilde kunne gøre, dersom den almindelige Rentefod var $3\frac{1}{2}$ pCt. Det er utvivlsomt ogsaa endnu kun et forsvindende Antal Ublaas i faste Ejendomme, for hvilke der er betinget lavere Rente end 4 pCt.; kun 1 Sparekasse vides hidtil offentligt at have udbudt Laan til $3\frac{3}{4}$ pCt. Nu at erklære $3\frac{1}{2}$ pCt. for den almindelige Rentefod vilde derfor være et forhastet og langt fra med Virkeligheden stemmende Skridt.

Mindretallet maa derfor fraraade Ved- tagelsen af Lovforslaget som ikke stemmende med de faktiske Forhold og som stridende imod Debitorernes berettigede Krav og In- teresser.

§ Henhold til ovenstaaende stilles føl- gende

Ændringsforslag:

Af Alberti, Berntsen, Dalsgaard, L. Dinesen, S. Hage, H. Hansen, Kr. Jensen (Hjørring N. 2. B.), P. Jørgensen, Nøhr og Sloth:

Til § 1.

1) I 3dje Linie efter Ordet: „Ublaas“ indskrives: „for hvilke der er betinget Sik- kerhed“.

Af Alberti, H. Hansen, Kr. Jensen (Hjørring N. 2. B.), P. Jørgensen og Nøhr:

Til § 2.

2) Som nyt Punktum tilføjes Para- grafen:

„De kunne dog ikke benyttes, for saa vidt angaar de i Lov af 19de Marts 1869 omhandlede under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler.“

Alberti. Berntsen, Dalsgaard. L. Dinesen. S. Hage.
 Formand.
 H. Hansen. Kr. Jensen (Hjørring N. 2. B.). P. Jørgensen.
 Nøhr. Scharling. Sloth,
 Ordfører og Sekretær.